

Rybářské motto:

Čas strávený na rybách

se nezapočítává

do celkové doby života

ČESKÝ RYBÁŘSKÝ SVAZ

místní organizace MLADÁ BOLESLAV
založena roku **1892**

ČESKÝ RYBÁŘSKÝ SVAZ, MÍSTNÍ ORGANIZACE, MLADÁ BOLESLAV

založena 1892 - 1. předseda JAN MERFAIT

První předseda **Jan MERFAIT**

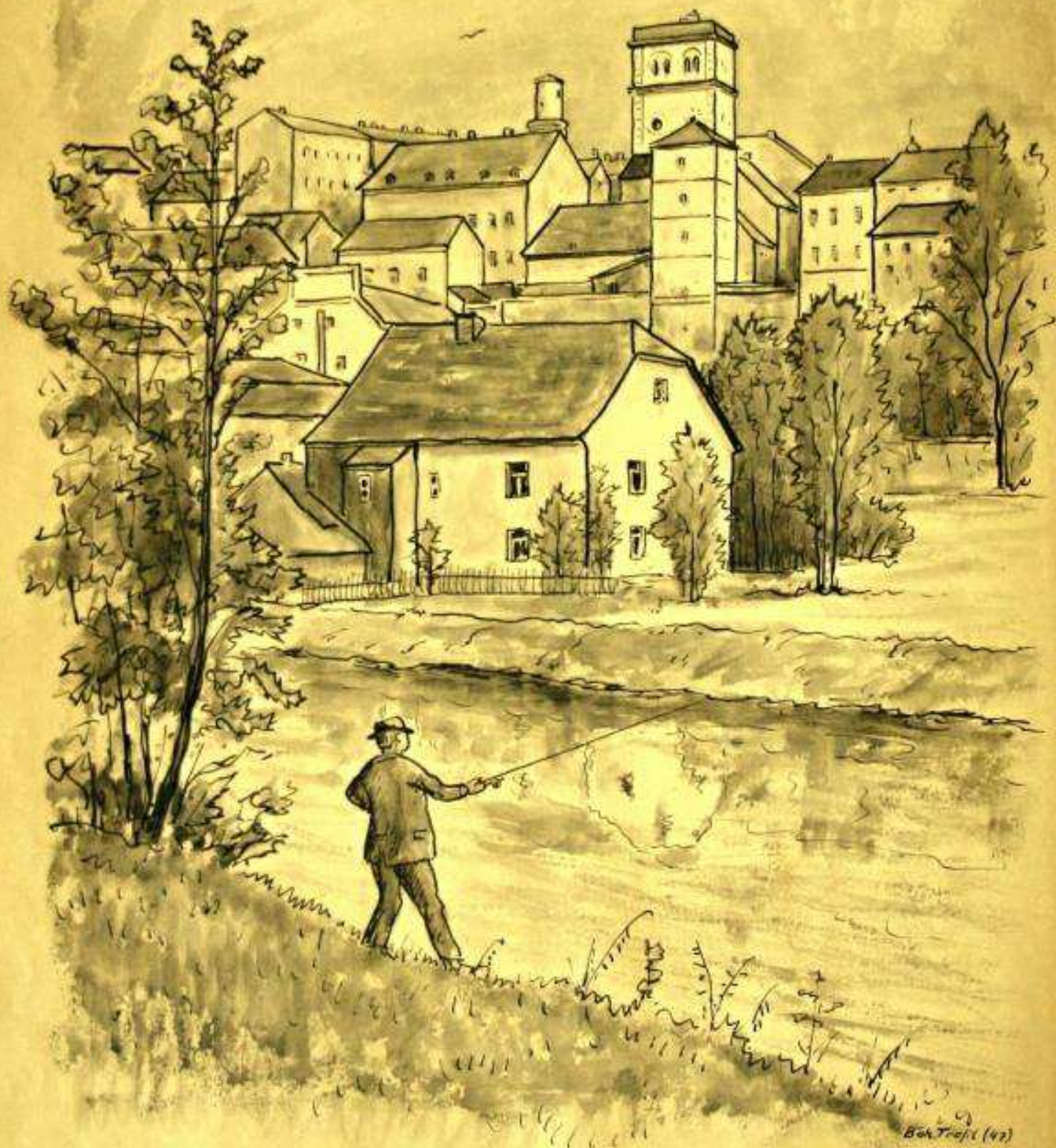

ČESKÝ RYBÁŘSKÝ SVAZ MÍSTNÍ ORGANIZACE MLADÁ BOLESLAV

založena 1892 - I. předseda JAN MERFAIT

PAMELI

KEITH H

Kronika

lidového

rybářského spolku

„Mladé Boleslavi.“

Úvod.

Chudý je národ, který nemá historii, který si své historie a minulosti neváží," řekl kterýsi spisovatel a měl pravdu. Historie, staré zkazky ať již písemné či v ústním podání, jsou nepřehledným bohatstvím staré národní kultury, kterou nutno pečlivě uchovávat, pěstovat a ochraňovat.

Jak rádi se zaposloucháme při vyprávění starých zkazek, jak rádi posloucháme vyprávění o práci a životě našich předků, o tom, co je již nenávratně za námi. Jak rádi se díváme a obdivujeme stavitelským památkám, starému umění, s jak hlubokou úctou a v tichém obdivu se skláníme před dovednými rukama našich předků. Jak rádi saháme po knize, která líčí snažení, boj a práci našeho lidu v dobách, kam nesáhá naše paměť. Z těchto starých kronik a letopisů čerpáme poučení pro naši práci, pro náš život a i pro ty, kteří nastoupí po nás na naše místa, až nás již nebude.

První kroniky a letopisy, které šířily v našem lidu světlo vědění, které deplaly tmářství, byly kroniky ať již rodinné, rodové, městské či jiné. Kroniky byly často dále

opisovány a tak dostávaly se první knihy mezi lid.

Aby i historie našeho Lidového rybářského spolku v Mladé Boleslavi byla zachována, aby pro budoucnost těm, kterým bude svěřena péče o naše vody, byla zachycena ta mravenčí pile a práce, naše nezdary a úspěchy v rybařině, ta starost o každou rybičku, o každou kapku vody, rozhodnuto bylo na výroční schůzi Lidového rybářského spolku v Mladé Boleslavi konané dne 13. března 1955 v restauraci „Lidový dům“ v Mladé Boleslavi, za předsednictví přítele Františka Silovského, tech. úředníka Automobilových závodů v Mladé Boleslavi, psati historii-kroniku našeho spolku.

Psáním kroniky pověřen přítel Josef Kaš, dělník Automobilových závodů v Mladé Boleslavi.

Jak jsme již v úvodu uvedli, nepíšeme kroniku pro nás, ale pro Vás, kteří jednou přijdete na naše místa. Pak-li Vaše byť i nepronosená slova „dělali tu práci dobře“ zaletí za námi do nenávratna, budou naši odměnou.

Předsednictvo:

František Silovský Josef Kaš

Bokuně Trefil

Jizera

Ve stálém spóchu,
bez oddechu,
vlny své kupředu spějí.

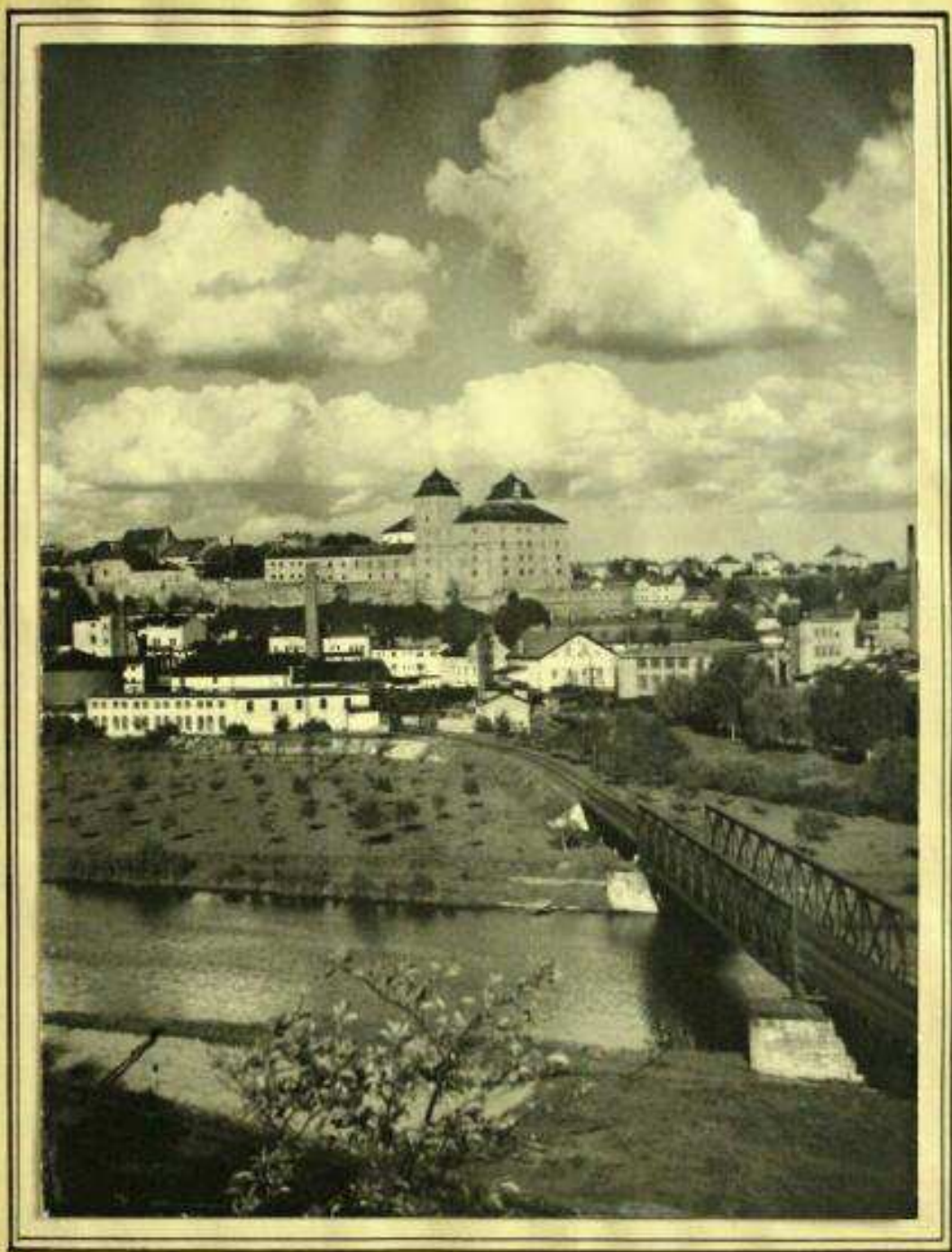
Ve zlatě slunečních paprsků
i v řídkém tónětní deště,
v bouři i vichřici,
v sněhové vánici,
za svou hříšť i v plamenech blesků,
stále jen kupředu, jakoby bez cíle,
klidněji v zátočích, v proudech však zbědile,
vlna se za vlnou bez únavy valí.

Nad břehy, které často evá,
sklání se vrby své zelené vlávy,
v házdeckách lískou ztepřených
zvoni to něžným písčím hlasy.

V hlubinách tajemných o život
bojují ryby,
mezi arbou i Glavěkem
jenž v stavismu odvěkem
uklady čmí
všemu, co žije a dýchá

A vlny v chvatu,
bez návratu,
stále jen kupředu, jakoby bez cíle,
volněji v zátočích a v proudech zbědile
za dne i za noci,
bez vůle, bez moci,
v neznámo kam si se valí...

Jak život lidský ve stálém spóchu
kupředu spěje bez oddechu,
v zouzle zbědilem chvatu
bez návratu, bez návratu...

Boleslav, Boleslav, překrásné město

Dříve než počnu psáti obrázky našeho spolkového života, chci se zmíniti krátce o rybaření v Mladé Boleslavi v době asi kolem druhé poloviny XIX. století, v době kdy nebylo rybářských spolků, kdy ryby a voda byly zemi nikoho. Uzpomínky na rybaření a život rybářů čerpám ze vzpomínek Václava Fr. Rudolfa, vydaných knižně nákladem Pavla Nešněry, knihkupce v Mladé Boleslavi v roce 1910.

V letech druhé poloviny XIX. století, jak se již hořeji zmiňuji, opravovala obec mladoboleslavská, společně s mlynáři vodní díla na řece Jizeře, jezy, stavidla, žlaby a všelike přístroje mlýnské, jež jinak po celý rok byly vodou přikryty a nepřístupny, jak doslovně píše Fr. Rudolf ve své knize. Proto všichni, hlavně mládež, těšila se v srpnu každoročně o hlavních prázdninách, až zavíří buben policajtův, tehdy jako větel veliký a gáznitá vyhláška z hrdla jednoho ze čtyř starých strážců spravedlnosti a pořádku v městě: „Vědomost se dává, že v pondělí, v úterý a ve středu bude sražka vody na Jizeře a vybízejí se občané, aby se dostatečně vodou zásobili.“ Mládež těšila se již na brouzdání ve vypuštěném mlýnském rameni Jizerním od vojenské plovárny až dolu k mlýnu Podzámeckému a na chytání ryb do kálků, čepic, košíků a nůsí. Tehdáž před 50 lety směl každý, kdo chtěl, ryby v Jizeře lovit, žádný způsob lovu nebyl zakázán. Čerenaři spravovali sítě a narychlo snášeli lískové oblouky z lesa Chlumu, aby obsadili mohli všechny mosty a břehy náhonu mlýnského nad vodárnou i pod vodárnou městskou. Obsadili je ihned jakmile vodák s mlynářskými vytáhli tři stavidla u velkého jezu, vodu srazili, totiž pustili splavem do řečiště pod jezem. Parmy, šliky, úhoři a velké bělice byly hlavní kořisti lovu. Nejvíce ryb zvláště parem viceliberních, jichž bývalo v Jizeře hojně, bylo pochyťáno do čerenů v první a druhé noci po sražení vody a to pod vodárnou. Raci v Jizeře již dávno vyhynuli.

Množství ryb v Jizeře nebývalo stejné, podle toho, jak se

urodil ten či onen druh. Bývaly doby, kdy se uvedly štiky, někdy opět úhoři, též parmy, jindy opět velké množství bělic, dosahujících váhy až přes půl kg. Štik ulovilo se r. 1900 v letní době ve velké množství a to pod hlavním jezem u vojenské plovárny, do bre počítáno přes 100 kusů. Velké štiky tak přes 4 kg jsou již vzácnější. Štiky časně z jara táhly při tření potokem Klenici vzhůru do příkopu u Žaluzan. Poloha polí v těchto místech se odedávna nazývá Šličí důl. Rok 1900 vyznamenal se množstvím bělic. „Ulovil jsem v jedné hodině na páreništní červy, na udici o jedné žini 16 kusů, které vážily 8 liber“, píše ve svých vzpomínkách Fr. Rudolf. Bylo to na soutoku Klenice a Jizery proti signálovému terči severní dráhy. Na počátku let devadesátých bylo v Jizeře mnoho úhořů, pět až sedm kusů se chytávalo za večer na těžko, na noční žízaly u ostrova Rybárny.

Vzácnějším úlovkům na udici náleží kapr, mník, lipan a pstruh. Tyto dva zabloudí sem z horských vod a zdržují se v proudu pod jezem u Vince. Sumec a losos v Jizeře chyceni nebyli.

Rybáři házeli do vody vnady smíšené s jedovatým semenem chebulovým, ryby otrávené pak plovaly břichem vzhůru a byly „rybáři“ sbírány. V letní době byla Jizera přeplněna nočními šnůrami. Tyto kladly se zcela veřejně ještě za dne anebo z loděk. Často přivazovala se šňůra a kladla se napříč Jizery, na jednom břehu se uvázala na olši, či jiný strom, na druhém konci byl přivázán kámen. Na šňůře, asi tak 1 m od sebe byla na kousku motouzu udička s návnadou. Jindy se honily ryby do shonky, jak ve svých vzpomínkách vypravuje Fr. Rudolf, do nízké síle. Na loďkách po proudu jedoucí rybáři racholili bidly, říkali jim „ženkrůty“ a ryby takto hnali do připravených sítí.

V posledních letech (tj. asi kolem roku 1890) tyto lovy za moc nestály, vzpomíná ve své knize Staré obrázky Mladoboleslavské Fr. Rudolf, protože na několikere zatažení od čejelského jezu až k Vincí, byla chycena pouze jediná parma.

„Jnu, byla to někdy smůla pro rybáře“, končí svoje staré

vzpomínky Fr. Rudolf, kapitola „Rybáři“, ve své knize a i já kon-
čím úvod k naší kronice. Nezbývá než přikročit k sepsání
našich vzpomínek, vzpomínek na naši práci a radosti v rybár-
ském spolku, prostě psati kroniku lidového rybářského spol-
ku v Mladé Boleslavi.

V Mladé Boleslavi, 1. května 1955.

Psal se rok 1892.

V každé historii a kronice jest důležité, zachytili pro budoucnost dobu dění a proto s nejstarším členem našeho LRS v Mladé Boleslavi, jak se dnes náš spolek nazývá, Josefem Opltem, prohlédli jsme archiv spolku, abychom zachytili pravdu ze zápisů a neřídili se jen ústním podáním a nebo vzpomínkou. Žel, při častém měnění předsednictva, vedení a gměnou místnosti, zachoval se jen jakýsi účetní zápis, ze kterého vypisují pro paměť těm, kteří přijdou po nás.

Psal se rok 1892, jak doslovně stojí v účetním zápise léta páně 1892, v té době byl založen první rybářský klub v Mladé Boleslavi, lépe řečeno jakési sdružení rybářů a nerybářů, které mělo za účel těžit z bohatství řeky Jizery.

Pan pokladní v té době pečlivě zaznamenával příjmy a vydání. V roce 1892 vykázal za rybářské listky a za příspěvky 104 zl. 15 krejcarů. Pečlivě ukládal peníze ve spořitelně, takže za běžný rok byly spolku připsány úroky ve výši 15 krejcarů. Příjem byl a byla i vydání: za 8 a ½ kopy kapří násady zaplacen 4 zl. 25 krejcarů a za dalších 40 kg kapří násady 24 zlatých. Koncem roku vykázal pan pokladník hotovost 3341 zlatých.

Členské příspěvky byly placeny čtvrtletně a činily 60 krejcarů. Jnu lovalo a chytalo se tehdy laciněji. A tak končil rok 1892, první rok hospodaření našich předchůdců poměrně úspěšně a dobře.

Psal se rok 1893.

V roce 1893 ubylo platících členů spolku, takže se na příspěvcích a za rybářské listky utrhlo pouze 49.30 zl. Za to ale provedl se lov ryb do rybářských mýchů, kterých se koupilo 9 kusů za 18 zl. a tento vydatný lov vynesl pokladně spolku při prodeji chycených ryb 22.88 zl. Pan pokladník opětne jako dobrý hospodář měl uloženu hotovost ve spořitelně a úrok za rok 1893 činil 0.81 zl. Se zbytkem pokladní hotovosti z roku minulého činilo jmění spolku koncem roku 48.20 zl. Spolek nakoupil prv-

Partie Tizery v Krnsku.

ni inventář a výdaje podle provedeného pokladního zápisu činily: za 9 rybářských měchů 18 zl., za honění ryb do měchů 20.20 zl., za odebrání čeřenů 0.50 zl. a za přinesení tohoto čeřenu zapláceno neznámo komu 50 krejcarů. Jako kronikář nemám právo kritizovali hospodaření našich předchůdců, ale za prodané ryby ztržilo se 22.88 zl., jako mzdy při lovu těchto ryb bylo vyplaceno: za honění ryb do měchů 20.20 zl., za odebrání a přinesení čeřenu 0.80 zl. Byl skutečný zisk 1.88 zl. Tolik účetní zápis tehdejšího pokladníka spolku. No, lovení ryb do čeřenu se ani tehdy nevyplácelo.

Psal se rok 1894.

Za lístky a rybářské příspěvky přijato 44.20 zl. Za prodané ryby o srážce vody utrženo 14.71 zl. Vydaní při lovení ryb 10.20 zl. Tentokrát vedení spolku lovilo ryby levněji, proto že lov byl pořádán při srážce vody. Srážka vody v Jizere prováděla se každoročně spuštěním jezů, za účelem opravy mlýnských náhonů a mlýnského zařízení. Voda v ramenech Jizery opadla a ryby se pouze vybíraly. Za násadu tohoto roku nebylo zapláno nic. Hotovost spolku koncem roku činila 87.64 zl.

Psal se rok 1895.

Příjem v tomto roce činil 145.24 zl. Spolek, jak se dočítáme z pokladní knihy, najímá další povodi od majitelů rybolovného práva a plati: za městské t.j. mladoboleslavské rybolovné právo 15 zl., za rybolovné právo v Kosmonosích 20 zl., za rybolovné právo panství loučeňskému 26.60 zl. Nakupuje ryby od p. Dona, zdejšího řezníka za 11.50 zl. Dále vyplácí hospodáři spolku za úspěšné hospodaření koncem roku renumeraci, jak výslovně v pokladní knize pan pokladník spolku uvádí a zapsal 6 zl. Koncem roku činí hotovost spolku 65.14 zl.

Psal se rok 1896.

Rok 1896 nevyznačoval se velkými hospodářskými výkyvy, zapláceno jen rybolovné právo města Mladé Boleslavy, právo

Žigera pod splavem v Ml. Boleslavi.

kosmonoské a loučeňské jako roku předcházejícího, v celkové částce 61'60 zl. Suchý byl zápis pokladníka spolku, suchá byla asi činnost ostatních činovníků, protože vedení spolku neuznalo za dobré, vyplatiti odměnu žádnému činovníku.

Psal se rok 1897.

V tomto roce vybráno na příspěvech a za rybářské listky 83'10 zl. Zaplacený nájem za povodi městu Mladé Boleslavi 15 zl., panství Loučeň 21 zl., městu Kosmonosy 20 zl. a další poplatek panu hraběti sezením na Loučeň 26 zl. Celkem zaplaceno za nájem vod 82 zl. Nasazeno do vody nebylo nic.

Spolek měl 51 členů platících. V témže roce vystoupilo, zřeklo se členství rybářského spolku 5 členů.

Psal se rok 1898.

Na příspěvech a za rybářské listky přijato 73'64 zl. Za prodané ryby přijato 7'48 zl. Opět zaplacený nájem za povodi v celkové částce 61'60 zl. Spolek zaznamenal i větší pohyb členstva a zachycená statistika nám říká, že měl v 1898 již 65 členů, v tomto roce vystoupilo 7 členů. Ze statistiky dále vysvitá, že bylo vydáno jen 40 rybářských listků a 25 členů bylo členy přispívajícími. Mladina spolkového života se zavlnila, když byl jeden člen přistižen při nedovoleném rybolovu. Bohužel suchá účetní statistika se šířeji nezmiňuje o trestném činu provinilce a jako trest následovalo vyloučení onoho člena ze spolku. Bylo i tenkrát neplatců, takže bylo nutno pohrozili jednomu členu, pak-li nezaplatí povinné příspěvky, bude vyloučen. Došlo-li k vyloučení, zápis nepraví.

Psal se rok 1899.

Další účetní zápisy rybářského sdružení v Mladé Boleslavi z tohoto roku a roků následujících nám potvrzují, že skutečně šlo jen o jakési hospodářské družstvo rybářů, sdružené podle c.k. rakouského spolkového zákona, protože účetní zápisy jsou poměrně dobře zachyceny, avšak nějaká spolková činnost zachycena není a také se ani nevyvíjela. Zápis z roku 1899 nám

Partie Tizery ve Vinci.

říká, že bylo 61 členů sdružení, v tomto roce vystoupilo 15 členů a 3 členové rybáři byli vyloučeni pro -- pro, inu pro jakés-takés provinění a napadání předsednictva sdružení, bohužel zápis nám nepraví, čeho se jmenování dopustili, že muselo být sáhuto k takovému hrestu. Inu těžko se žaluje na sebe, říká staré přísloví. Rybářských listků bylo vydáno 37. Sdružení, jak nám dále účetní zápis zaznamenal, přijalo na příspěvech 141 37 zl. Za prodané náčini bylo inkasováno 6 91 zl. Pravda byly příjmy, ale bylo také vydání. Tak nám byl zachován zápis, že za rybářské náčini, dnes nám neznámo za jaké, bylo zapláceno 11 zl., za výlov ryb zapláceno 14 80 zl., za hal-tyř 9 zl. Dále bylo zapláceno, tak jako každý rok i letos nájem za rybolovné právo panství Loučeň 26 60 zl., panství Kosmonoskému 20 zl., městu Mladá Boleslav 15 zl. Když pan účetní rybářského sdružení v Ml. Boleslavi koncem roku odečetl vydání od příjmu, zjistil, že hotovost spolku, či lépe řečeno rybářského sdružení činila 100 09 zl. Musíme konstatovat, že „spolek rybářů v Ml. Boleslavi“ si po stránce finanční vede dobře, protože pokladni hotovost rok od roku roste. Jen houšť a houšť.

Psal se rok 1900.

Trochu jsem přechválil hospodaření spolku, protože již tento rok přinesl rapidní pokles pokladni hotovosti. Snad tento pokles zavinila měnová reforma, t.j. převod z měny zlaté, krejcarové, na měnu korunovou. Pokladni zápis nám stručně naznačuje, že po zaplacení všech výdajů, t.j. nájmů a pod. a po provedeném převodu na korunovou měnu, zbývá čistá pokladni hotovost 68 60 K. Inu nějak málo, byly to asi zvláštní příčiny, které sáhly panu účetnímu sdružení do peněžního pytlíku. Pravda, říká ve svém zápise, že byl najmut rybolov od obce Podlázky, za roční obnos 30 20 K a za násadu, že bylo zapláceno 27 64 K. Vůbec za tolik roků, co se sdružení rybářů v Ml. Boleslavi ustavilo, jen několik málo položek výdajových máme za zakoupení rybí násady. Po této stránce musím moje předky, kteří již jsou na pravdě Boží,

Нáhon з Жигеръ на Ваи́хъи мѣстѣ о Мл. Болеслави.

posuzovat, tak jak si toho zasluhuji, z vody jen brali. Jnu, je již tato pomluva neboli a dej jim proto Bože věčnou slávu a polešení v těch nebeských vodách. Lidé a že i rybáři nejsou žádní andělé, potvrzuje nám zápis z roku 1900, který praví, že bylo nutno vyloučiti dva členy z řad rybářů. Zápis ovšem opět neříká příčinu vyloučení, ale jistě za řádné chování se tak nestalo. Koncem roku mělo rybářské sdružení 65 členů, když během roku 1900 vystoupilo 13 členů. To by tak bylo asi vše, co bylo zapsáno a zachováno z dění a práce našich předchůdců rybářů v roce 1900.

Psal se rok 1901.

Koukej jak chceš, ze suchých liter a číslic nevyčteš nic o životě našich předků rybářů, nic zajímavého, jak se těšili u vody, jaké měli úlovky, nic o životě řeky a povodí, ani to, zda jim voda ryby přinesla či zda šly ryby vodou dolů, jen suchá čísla. K ilustraci, jak všedně a stručně pan účetní rybářského sdružení v Ml. Boleslavi svoje zápisy zachytil, doslovně uvádím: „Na příspěvcích a listkách přijato 316'12 K, z minulého roku příjem 68'60 K. Celkem příjem 384'72 K. Členů bylo 77. Vystoupilo 9 členů. Vyloučení byli 4 členové. Čtyři rybářské listky byly vydány bezplatně a sedm listků hostovských.“ Tak zněl stručný zápis pana účetního. Stručný až běda, je?

Psal se rok 1902.

Ten pan účetní si mnoho práce se zápisy a účetnictvím nedal, jeho zápis v tomto roce je ještě stručnější než předešlý a lze jen zjistit, že na zápisném od nových členů a na příspěvcích v roce 1902 bylo přijato 235'40 K. Jako vydání jest zapsáno: za nájem zapláceno 50' K a za 6½ kopy šliči násady po 3 K zapláceno 19'50 K. Koncem roku činí jmění spolku 148'06 K. Je nutno konstatovat, že zřejmě korunová měna rybářskému spolku nějak neseseděla. Lepše se asi počítalo na glatku, inu zvyk je druhá přirozenost. Účetní nezapsal ani stav členstva či jeho pohyb během roku. No o mrtvých jen to dobré a proto již mlčím.

Pod splavem v Korkách ⁿ/Jiz.

Psal se rok 1903.

Chudé jsou zápisy účetního rybářského družstva v Mladé Boleslavi a proto jsou chudé i zápisy v této kronice. Konečně budme spokojeni s tím málem, co bylo zachováno pro nás a co hledíme zachováti i pro naše nástupce. Družstvo rybářů v Ml. Boleslavi přijímá každoročně nové členy, lze z toho souditi, že nějaký pohyb ve spolku byl, protože i v pokladní knize k 2.1.1903 jest vykázan příjem 396⁶⁰ K jako zápisné a příspěvky členů za rok 1903. Mimo těchto příjmů jsou vykazovány i výdaje, jmenovitě obecnímu úřadu v podlážkách 30^{.-} K a městu Mladé Boleslavi 30^{.-} K. Imění spolku koncem roku 1903 činilo 231⁰⁸ K. Účetní spolku ve svém zápise uvádí, že na zarybnění nebylo tohoto roku věnováno ani haléře a trpce si stěžuje na vedení spolku, že v Jizere ryb ubývá a tuto skutečnost že nikdo nechce viděti. Vedení spolku uspořádalo jakýsi výlov ryb na Jizere v době, kdy byla provedena srážka vody, t.j. v době, kdy spuštěním jezu u železniční zastávky klesla hladina vody v náhoně, za účelem opravy vodního díla buď na jezech či ve Vaňkově mlýně. Nešlo vlastně o výlov, ale vybrání ryb v mělké vodě. Jak nám zápisy praví, činily výdaje při tomto „výlovu“ K 10²⁰ a příjem za vylovené ryby 13⁹² K. Ilo přáda, skutečného zisku nebylo a ukázala se aspoň činnost rybářů. Škoda, že se nezachovalo jiných zápisů o činnosti našich otců a dědů, abychom mohli čerpat z jejich zkušeností, po případě hospodářit na naší vodě lépe tam, kde jim se nedařilo. Škoda.

Psal se rok 1904.

Již jako první položka v účtování jest zapsáno vydání za nakoupenou násadu. Za 11 kop a 18 kusů linků, zapláceno panu Kučerovi 44^{.-} K, výdaje za výlov a dovoz činily 8²⁰ K, takže za násadu v roce 1904 bylo celkem zapláceno 52²⁰ K. Jřejmne si vedení spolku uvědomilo svoji povinnost, že ne jen vybírání ryb „po srážce vody“, jak v zápise uvádí pokladník spolku, ale vysazování ryb je také práce rybářů. Z pokladní knihy dále vysílá, že na zápisném a příspěvcích

Splav na Tizeře v Krnsku.

bylo v roce 1904 přijato 36510 K, na zaplacení najatých vod věnováno 153 K. Čistá hotovost spolku koncem roku 1904 činí 33111 K. Taklik stručný zápis v roce 1904.

Psal se rok 1905.

A opětně tento rok jest skoupý na zápis a paměti našich předchůdců rybářů. Zápisovatel se zřejmě specializoval na účel- ní zápisu, aby členům družstva rybářů v Ml.Boleslavi mohl jakž takž dokázat správné finanční hospodářství v družstvu. Ve svých zápisech zapsal, že zápisné a příspěvky členů v ro- ce 1905 činily 58720 K a dále vydvihuje dar barona z Klinger- ů 100 K na nákup násad. Za tento dar bylo p.baronu také řádně poděkováno. Zápis nám dále říká, že byl pronajat v obci Jemnickách kal, za roční nájemné 10 K a do tohoto kalu koupe- na násada za 20 rakouských korun. Pravda, rybářské družstvo přijímalo dary - viz dar barona z Klingerů, ale také se stara- lo, aby jako rybářská instituce, která má vlastně se zbožím, tj. rybami hospodařiti, ryby skutečně měla. Blížily se svátky Vá- noční a tu bylo nutno darovati vlivným osobám, tj. c.k. přísluš- níkům četnictva, úředníkům na c.k. hejtmanskosti, snad dokonce panu hejtmánovi vánoční kapry. Ale ouha, družstvo při svém hospodaření zapomnělo na vypěstování ryb vlastní prací, ale co, řeklo si předsednictvo, jak mezi řádky provedeného zápisu v roce 1905 můžeme číst, ryby se koupí a darují. Zakoupilo se tedy 11½ kg ryb na vánoční dary za obnos 2070 K. Jeden kg ryb stál tedy 180 rakouských korun. Škoda, že se nedočteme, komu by- ly ryby darovány. Imění družstva koncem roku 1905 činilo cel- kem 50128 rakouských korun.

Psal se rok 1906.

Nahlédneme-li do zápisu v tomto roce zjistíme, že rybářské družstvo v Ml.Boleslavi zavádí již jakýsi spolkový život, jedná snad dokonce podle stanov, protože je zvolen předseda a další funk- cionáři, přesně podle c.k. spolkového a shromazďovacího zákona, zjišťuje také majetek a to ne jen v penězích, ale i ve věcech movi- tých a tak zápisovatel rybářského spolku v Ml.Boleslavi na věc -

Jizera u měst.jatek - „Na Pikovce”.

nou paměť zapsal:

Na přispěvcích a zápisném od členů přijato v roce 1906 celkem 532.90 K. Rybářských povolenek bylo vydáno 77 kusů. To jsou starosti ve vedení spolku, protože se předsednictvo spolku usneslo uspořádati velký výlet do Řepova. Ne, nešlo speciálně o výlet rybářský, ale o společenský výlet, spojený ovšem také s rybolovem, tombolou, trafikou, jak doslovně stojí v zápise psáno a o koulení kuželek o ceny. Uspořádání tohoto výletu stálo předsednictvo spolku mnoho práce a bylo příčinou i neshod předsednictva, jak se později dovíme. Mimo zábavy, má předsednictvo spolku rybářů na programu i stránku ryze praktickou, abychom tak řekli výdělečně činnou. Když rybáři, řekli si naši tatínkové, tak rybáři, blíží se Vánoce, tedy budeme ryby prodávat, vydělají se peníze a bude třeba -- na výlet a nebo také na zarybnění. Usneseno, uděláno. Vlastní pili se ryby nevytěžovaly, muselo se tedy sahnout ke koupi ryb. Peníze na nákup nebyly, tedy se vypůjčilo na směnku v městské spořitelně mladoholeslavské 800. K. Za ryby zapláceno 560. K, úrok z vypůjčených 800. K činil 11.80 K. Protože se jednalo o prodej ryb podle živnostenského zákona, bylo nutno podati žádost o vydání živnostenského listu na c.k. okresní hejtmanství. Okresní hejtmán v Mladé Boleslavi vydal rybářskému spolku v Ml. Boleslavi živnostenský list pro prodej ryb a poplatky činily za jeho vydání 19.30 K. Některé peníze zaplatily se rybnímistru za prováděný prodej ryb, další vydání vzniklo dopravou ryb atd.. Když došlo k vyúčtování, bylo zjištěno, že na tomto obchodním podnikání rybářský spolek prodělal 7.91 K, slovy sedm korun 91 hal. rakouské měny. A tak neslavně skončilo obchodní podnikání rybářského spolku v Mladé Boleslavi. Poučení pro příště: držme se rybařiny a obchody ponechme jiným, řekli si vedoucí rybářského spolku v Ml. Boleslavi a tak se také stalo.

Byly časté výtky správci jmění rybářského sdružení, že nesprávně vede majetek spolku a proto bylo sahnuto k zjištění veškerého majetku, příjmů a vydání v roce 1906. Majetek a výdaje byly takto pokladníkem zachyceny: V měst-

Jizera pod hradem Michalovice -
v pozadi Josefův Důl.

ské spořitelně vypůjčeno na směnku 100⁻K, za nájem kalu v Jemnickách zapláceno 10⁻K, za další nájem vody bylo zapláceno: Kosmonoskému panství 40⁻22 K, loučeňskému 53⁻22 K, za rybník březenský 50⁻22 K, panu Dvořákovi 70⁻K a doplatek za minulý rok 10⁻K, obci řepovské 22⁻K, panství loučeňskému na rok 1907... 53⁻22 K, kosmonoskému 40⁻22 K. Nebylo zapomenuto, že rybnímistrovi vypláceno 6⁻30 K. Konečně poznamenané v pokladní knize, že pro věčnou paměť byla pořizena společná fotografie výboru rybářského sdružení a její pořizeni se zasklením a zarámováním činilo 4⁻40 K. Koncem roku 1906 činila pokladní hotovost 375⁻09 K. Došlo i k ocenění inventáře a majetku vůbec: Spořitelní knížka u městské spořitelny 49⁻61 K, 9 kusů rybářských listků 18⁻K, 100 kusů plánů povodí 20⁻K, lodka 12⁻K, 1 malý haltýř 13⁻K, 1 velký haltýř 32⁻K, 2 vály kruhové 4⁻80 K, 3 nádoby à 1 hl. 18⁻K, 4 zámky k haltýřům 4⁻K, 1 mřížka a zámek 6⁻K, 18 svazků knih 68⁻80 K, 1 Bubeníček o rybách 3⁻60 K, spolková skříň 44⁻K, 300 kusů výlisků stanov 60⁻K, 1 malý haltýř 5⁻K, 1 mapa okolí Ml. Boleslavě 1⁻80 K, 1 klej (váha) 2⁻80 K, 3 zápisové knihy pana jednatele 4⁻70 K, 1 kalamár 2⁻30 K, 1 kniha pana zapisovatele 4⁻90 K, 3 kopy násad 9⁻K. Tedy když sečteme takto sepsaný majetek, činilo jmění spolku ku konci roku 1906 791⁻80 K rak. měny.

A tak plynul našim rybářům v Ml. Boleslavi život ve starostech o spolek, sem tam rozvířila se hladina spolkového života, imu 23 členů není stejného názoru a stejné myšlenky. Tak došlo na schůzi konané koncem roku 1906 dne 17. listopadu k neshodě mezi členy spolku, prostě proto, že pan místopředseda si chytil o nějakou tu rybičku víc než pan zapisovatel, byl nařknut z pytláctví a výsledek? Resignují předseda a jednatel na funkce ve spolku a hájí práci ostatním členům doslova pod nohy, jak můžeme v zápise ze dne 17. 11. 1906 se dočísti. Pravda, trochu se přenáhli, odvolávají svoji resignaci a spolkový život, hladina spolkového života se uklidňuje. Zavládl zase mír ve spolku a s novou vervou dávají se do práce. Výbor spolku se usnází, aby byl požádán p. expert

Ťůň na Klenici nad mechan. školou.

zemědělské rady p. Kafka, aby dne 2. prosince 1906, tedy v době rybi vánoční sezony, uspořádal přednášku o našich rybách. Dále rozhodnuto, aby večírek po přednášce uspořádán nebyl, jak někteří členové navrhovali. Ovšem na spolkovém nebi rysuje se další bouřka, která se má snést na hlavu p. jednatele, pro špatné a neúplné psaní zápisů a dále usneseno, aby byl upomenut o svěření věci a peníze patřící spolku. Jak tato bouře byla zafinována, či jak se p. jednatel ve věci spravedlivě vyrovnal, není kronikáři zatím známo. Inu je zima, všude snůh a led, ryby spí zimním spánkem, tedy pro rybáře jest tato doba takovou okurkovou sezounou a proto i ve spolkových věcech si některý člen hraje na šliku.

Psal se rok 1907.

Sdružení rybářů v Ml. Boleslavi se pomalu propracovává k spolkovému životu podle spolkových stanov, zajišťuje si svoji svébytnost na roky příští i tím, že pronajímá od městské rady v Ml. Boleslavi celé povodi, na které má rybolovné právo město Ml. Boleslav, na dobu šti roků za roční nájemné 25 K, počínaje 1. květnem 1907. Sepsána pachtovní smlouva, tato řádně okolkována, jak doslovně zápis praví a podepsána všemi funkcionáři spolku. Městská rada, jak se lze domnívati, nevěří ani těmto podpisům a žádá jednatele spolku, aby jí na zvláštním seznamu oznámil jména oprávněných funkcionářů spolku, což jednatel spolku svědomitě provedl. Spolek zajímá se i o nájem rybníku v Kusi Lhotě, vedení spolku se ale usnáší přenechat tuto spolkovou záležitost novému výboru. Tak se i stalo.

Vedení spolku se všemožně stará o nájem rybníků a rybníků v okolí města Ml. Boleslavi a nespolehá se již na rybolov v Jizere, na vybírání ryb při srážce vody, najímá rybník Písečný v Březně. Kledí obnovit i zrušený rybník „Koupavý“ v Ml. Boleslavi. Zemědělská rada v Ml. Boleslavi však oznámila, že z tech. důvodů nepovolí znovu napuštění tohoto rybníka. Vedení spolku zasílá zemědělské radě žádost o subvenci a zemědělská rada v Ml. Boleslavi přiděluje 10.000 jiker pstruha

Jarni povodeň na Klenici -
partie u Rozvoje.

duhového a 500 kusů násady pstruhovitého okouna vysazeno do řeky Jizery, jak nám říká zápis. Spolek uvažuje o zřízení umělé líhně pstruhů, protože se ale blíží nové správní období, ponechána tato starost novému výboru. I po stránce počtu členů zvětšuje se počet a ku konci roku 1907 činí počet činných členů 141.

Nové správní období spolku nastalo uspořádáním valné schůze, jak se doslovně v zápisě praví, která se konala dne 10. února 1907, pořadím 16tá (zápisy z těchto výročních schůzí se nám nedochovaly, (poznámka kronikáře). Pořad schůze zahájen předsedou spolku p. Tasmanem za přítomnosti 31 členů s tímto pořadem:

1.) Čtení zápisu z minulé valné schůze. Zápis byl bez poznámek a připomínek schválen.

2.) Zpráva jednatele - proti zprávě jednatele nebylo podáno žádných připomínek.

3.) Zpráva pokladníka: Jmení spolku k dnešnímu dni, říká pokladník spolku, činí 791'80 Kč rak. měny, jest tedy daleko větší než v letech minulých, dokládá pokladník spolku. Obrát za celý rok činil 2.859'87 Kč rak. měny.

4.) Revisori účtů potvrzují, že pokladna jest správně vedena.

5.) Zpráva knihovníka nemohla být přednesena pro jeho nepřítomnost.

6.) Zpráva správce domu přednášena nebyla, protože majetek spolku, tj. ocenění inventáře bylo již zahrnuto ve zprávě pokladníka.

7.) Zpráva rybnístra: Proti zprávě rybnístra bylo přítomnými členy namítáno, že rybníkaření spolek stojí mnoho peněz, že hospodaření na rybnících se nevyplácí a nepřímo rybnístr podezírán z nesprávnosti při svém hospodaření. Kategoricky jest žádan o předložení celkové bilance a vyúčtování celého hospodaření na rybnících. Pokladník spolku společně s rybnístrem namítají, že o podrobné vyúčtování nebyli žádným z členů požádáni a konečně pokladník dodává, že již tři roky je rybníční hospodaření pasivní, že není žádného výtěžku a

Klenice v
Židněvsi.

proto spolek byl nucen požádat zeměř. radu okresního hejtmanství v Ml. Boleslavi o subvenci. Za této neutěšené situace pro vedení spolku a funkcionáře přikročeno k volbě předsednictva. Volba byla prováděna lístky. Předsedou zvolen p. Korák ml. 19 hlasy. Do výboru zvoleni pánové Lasman 25 hlasy, Karel Šulc 22 hlasy, Netušil 17 hlasy, Kunst 16 hlasy, Šadalec 16 hlasy, Vačlena 16 hlasy. Za revisory zvoleni pánové Najman a Albert Štohr 17 hlasy, za rybnístra zvolen p. Ševčík.

Nový výbor spolku se usnáší, uděliti rybnímistrovi remunerationi, tj. odměnu 50.-K za uplynulé dva roky a příští tj. další odměna bude vždy vyplácena podle zásluhy.

Nový výbor spolku sešel se 22. února 1907 a protože se zjistilo, že volba pokladníka byla provedena nesprávně, nebyla tato funkce obsazena, bude provedeno později. Nové vedení spolku žádá pana Kolana z Boleslavi, aby poradil, jak založit liheň pro pstruha. Jikry pstruha duhového byly přiděleny radou c. k. okr. hejtmanství.

3. března 1907 na schůzce výboru spolku byl zvolen pokladníkem p. Vysušil a přejímá jmění spolku v částce 402.70 K rak. měny.

23. března 1907 byla bouřlivá schůze, zavýřila se hladina našeho spolkového života, nastaly určité neshody a ryvalita mezi členy výboru. Pan Štohr, člen výboru, na schůzi se vyjádřil, že ve výboru zasedají sami pytláci, kteří z vody chtějí těžit jen ve svůj prospěch a ne ve prospěch vedení spolku a žádá svolání mimořádné valné hromady. Pravda, na tyto řeči, ať správné či nesprávné, těžko dnes (kronika se píše dne 1.5.1956 - poznámka kronikáře) spravedlivě soudit, reagovali členové výboru tím, že na své funkce resignovali. A tak došlo dne 7. dubna 1907 ke svolání mimořádné valné hromady našeho ryb. spolku. Přítomno bylo 34 členů spolku. Předseda spolku úvodem při zahájení schůze oznamuje, že nepřijme žádnou funkci do té doby, dokud pan Štohr neodvolá pronesené urážky. Inu, řeči bylo jako vody a nebraly konce. Na návrh předsedy debata o této věci ukončena. Pětičlenná komise navrhla kandidátku - voleno lístky s tímto výsledkem: p. Korák 29, Vysušil 21, Netušil 29, Verner

Klenice v
Židněvsi.

25, Kunst 23, Krdina 18, Košťák 21, Stiblink 20, Starý 18 hlasů. Nový výbor se usnáší zvoliti jako prvního čestného člena pana Rudolfa, ředitele městských kanceláří, o kterém se kronikář zmiňuje v záhlaví této kroniky a podle jeho knihy „Staré obrázky Mladoboleslavské“ čerpal své zprávy o rybaření v Ml. Boleslavi. Čest jeho památce.

Spolek na svoji žádost obdržel subvenci 100 Korun od zemědělské rady c.k.okres.hejtmanství v Ml. Boleslavi.

18.dubna 1907 došlo k ustavující schůzi výboru a zvolení: předsedou p. Korák, jednatelem Kunst, truhlář v Ml.Boleslavi, pokladníkem Verner, školník, zapisovatelem Nežušil, zedník, knihovníkem Košťák, dílovedoucí, správcem Stiblink, hodinář. Výbor děkuje zeměděl.radě c.k.okr.hejtmanství za přidělených 10 kop lin.ků ročků. Dále bylo přiděleno spolku 10.000 jiker pstruha duhového od rybářského spolku v Turnově. Z Třeboně převzato 3.000 kusů okounů pstruhovitých. Všechny tyto násady vysazeny do řeky Jizery.

Deputace výboru slavnostně odevzdává diplom čestného člena panu V. Rudolfovi, městskému důchodnímu, za jeho zásluhy o vedení spolku.

Na nejbližší neděli usneseno pořádati výlet do Řepova, rybolov, tombolu, koulení kulek o ceny a t.d. Vstupné v předprodeji 30 hal., u pokladny 40 hal.

Do rybníka v Řepově bylo vypuštěno 2 kopy kaprů a 2 kopy linů. Nasazení raků do Jizery zatím nebylo provedeno, bude provedeno později. A tak se spolek všemožně staral, i když na spolkovém nebi se někdy objevily mráčky, ne jen o zvěřenou vodu, ale i o zábavu svých členů. Jak se později dovídáme ze zápisu pokladníka, byl čistý výnos z výletu do Řepova 20 K 32 haléřů.

Byla dlouhá přestávka od poslední schůze, další schůze odbývala se až 19.9.1907. Na této schůzi bylo dohodnuto, aby členové ryb.spolku měli dovoleno chytati ryby při srážce vody (viz vysvětlení na začátku kroniky) do mýchů a čerénů. Členové spolku v Ml.Boleslavi poznávají, že na celý tok Jizery je jich trochu málo málo a hledí rozmnožiti řady rybářů. Jednatel píše na